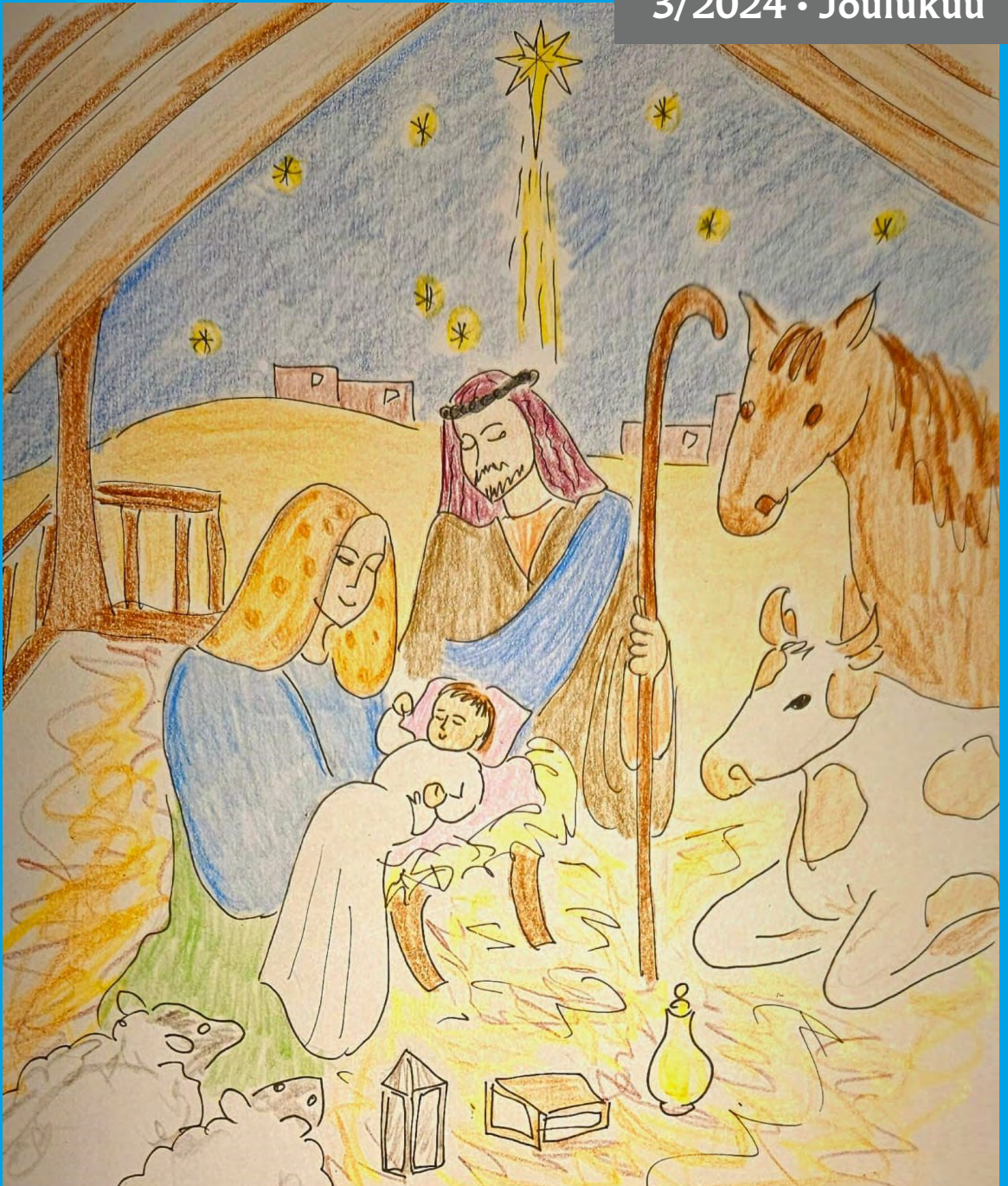

Hiljainen *seurakunta*

3/2024 • Joulukuu

KIRKKOHALLITUS[†]
Diakonia ja yhteiskunta

Kuva: Pixabay

Hiljainen Seurakunta

Päätoimittaja: Sari Timonen

Toimitus: Kuurojen papit ja diakoniatyöntekijät

Ilmestyminen: Kolme kertaa vuodessa

Osoitteenmuutokset sähköpostitse: arja.kunnala@evl.fi
tai postitse osoitteella:

Arja Kunnala, Kirkkohallitus/DY PL 210, 00131 Helsinki

Osoiterekisteri: Kirkkohallitus / Diakonia ja yhteiskunta

ISSN 0359-5625 (Painettu)

ISSN 2341-5975 (Verkkojulkaisu)

Kannen piirros: Hannu Laaksonen

Älkää pelätkö!

*Sinä yönä Betlehemin lähellä oli paimenia,
jotka vartioivat ulkona eläimiään.*

*Enkeli tuli heidän luokseen, ja Jumalan
kirkkaus ympäröi heidät.*

*Paimenet pelästyivät suuresti,
mutta enkeli sanoi heille:*

*»Älkää pelätkö. Minulla on hyviä uutisia teille
ja koko kansalle.*

*Teidän Pelastajanne syntyi äsken
Betlehemin kaupungissa.*

*Tämä lapsi on Kristus, jota koko kansa odottaa.
Hän on kaikkien Herra.*

*Tunnette lapsen siitä, että hän makaa eläinten heinillä
kankaaseen käärittynä.»*

*Äkkiä enkelin viereen tuli taivaasta valtava enkelien armeija,
joka ylisti Jumalaa:*

*»Kunnia Jumalalle, joka on ylhäällä taivaassa, ja rauhaa ihmisille
täällä maan päällä.*

Jumala rakastaa teitä.»

- Luukkaan evankeliumi 9: 8–14, selkokielellä -

Raamatussa on monia kertomuksia siitä, miten Jumalan lähettämä enkeli ilmestyy ihmisille. Usein ihmiset säikähtävät, kun enkeli ilmestyy. Näin tapahtui myös paimenille, jotka olivat yöllä paimentamassa lampaitaan. Taivas kirkastui ja enkeli ilmestyi heille. Tämä oli niin ihmeellistä ja outoa, että se säikäytti paimenet. Pelko ja säikähdys on luonnollinen tunne silloin, kun tapahtuu jotain odottamatonta.

Maailmassa tapahtuu paljon sellaista, joka on meille outoa ja pelottavaa. Monessa maassa soditaan ja ihmiset joutuvat lähtemään kodeistaan. Ilmasto lämpenee ja sen seurauksena luonnonkatastrofit lisääntyvät. Ihmiset voivat huonosti, eriarvoisuus ja väkivalta näkyy yhteiskunnassa. Olo on monella tapaa turvaton.

Enkelin viesti paimenille: ”Älkää pelätkö, minulla on hyviä uutisia”, on tarkoitettu myös meille. Kristus on syntynyt pelastajaksemme, kuoleman voittajaksi. Kaiken pelon keskellä Jeesus Kristus on vierellämme. Hän tietää ja ymmärtää pelkomme, surumme ja ahdistuksemme. Emme ole yksin, vaan turvamme on kolmiyhteinen Jumala; Isä, Poika ja Pyhä Henki.

Jouluna muistamme ja juhlimme seimen lasta. Kiitämme Vapahtajasta ja siitä, että saamme olla Jeesuksen omia. Enkelin sanat: ”Jumala rakastaa teitä” ovat totta! Siunattua joulun aikaa!

Uudet työntekijät esittäytyvät

Iida-Ilona Lahdesta

Olen Iida-Ilona Sopanen ja olen aloittanut syyskuun alussa Lahden seurakuntayhtymällä kuulo- näkö ja kuurojentyön diakonina. Olen ammatiltani sosionomi-diakoni ja aikaisemmalta ammatiltani olen lähihoitaja. Aikaisemmin olen työskennellyt lähihoitajana autismikirjon ja kehitysvammatyön parissa, sekä Nastolan seurakunnalla diakoniatyön viansijaisena. Arkeeni työn ohella kuuluu pitkät kävelylenkit metsässä koiran kanssa, taiteelliset harrastukset ja mökkipihalla puutarhan hoito.

Tässä uudessa työssäni järjestän viittomakielisille messuja ja retkipäiviä. Järjestän myös näkö- ja liikuntavammaisten leirejä. Pidän vertaistukiryhmiä ja teen yhteistyötä Lahden viiden seurakunnan kanssa saavutettavuusasioiden edistämiseksi, jotta jokaisella olisi mahdollisuus osallistua seurakunnan toimintaan. Olen myös tavattavissa viikoittain vastaanotolla. Vastaanotolle voi tulla minkäläisen asian kanssa vaan. Jos johonkin tarvitsee apua tai neuvoa, voimme yhdessä miettiä mikä avuksi. Olen tavoitettavissa myös puhelimitse, sähköpostitse tai kutsumalla kotikäynnille.

Olen innolla ja mielenkiinnolla aloittanut tätä uutta työtäni tutustuen jo toiminnassa mukana oleviin ja vierailemalla paikallisyhdistyksissä. Valitettavasti vielä en osaa viittomakieltä, mutta vuoden vaihteessa pääsen aloittamaan viittomakielen alkeet. Tapaamisiin saavun tarvittaessa tulkin kanssa. Minua innostaa erityisesti kohtaamiset ja sen huomaaminen, kuinka tärkeää vertaistuen voima on. Pidän myös

kotikäynneistä, niissä saa rauhassa kohdata ihmisen ja pysähtyä sen äärelle mitä toinen haluaa elämästään jakaa. Leireistä ja retkistä innostun myös, sillä leireillä koetaan yhteyttä, elämän ja uskon jakamista, sekä yhdessä oloa ilman kiirettä. Tärkeäksi asiaksi sydämelleni on noussut myös saavutettavuus asiat. Koen tärkeäksi olla edesauttamassa sitä, että jokaiselle on mahdollisuus osallistua seurakunnan toimintaan.

- Mikä on lempiruokasi?

Lempiruokani on tulinen kanakeitto

- Oletko ollut aiemmin viittomakielisessä työssä/tekemisissä viittomakielisten kanssa? Osaatko viittomia?

En ole ollut aikaisemmin viittomakielisessä työssä, mutta todella mielelläni aloittelen tätä työtä. Lähihoitajaksi opiskellessa olen opiskellut tukiviittomia ja sormiaakkosia, mutta viittomakieltä en valitettavasti vielä osaa. Vuoden vaihteessa pääsen kuitenkin aloittamaan viittomakielen alkeet ja odotan sitä mielenkiinnolla ja innolla.

- Mitä haluat sanoa Hiljainen seurakunta -lehden lukijoille?

Haluan toivottaa sinulle hyvää ja siunattua loppusyksyä/alkavaa talvea Anna-Mari Kaskisen runon sanoin: "Myötätuulta matkallesi toivon tänäänkin. Puhaltakoon elämäsi tuuli lämpimin. Avautukoon edessäsi reitti rohkeuden. Uusin voimin, ystäväni, kulkea voit sen"

Sirpa Nurmijärveltä

Hei, Olen Sirpa Terho. Olen aloittanut muutama viikko sitten työt diakonian virassa Nurmijärven seurakunnassa. Olen koulutukseltani alun perin terveydenhoitaja ja ehdin niitä töitä tehdä useita vuosia. Koin kutsumusta diakoniatyöhön ja lähdin täydentämään tutkintoani vuonna 2021 Diakonian virkaan valmistavilla opinnoilla Helsingin DIAK- Ammattikorkeakoulussa.

Uusi työni pitää sisällään monenlaista! Pääasiassa diakoniatyöntekijän vastaanottotyötä, kotikäyntejä sekä jumalanpalveluselämään osallistumista.

Omana vastuualueenani ovat viittomakieliset sekä näkövammaiset. Järjestän heille vertaistuellisia tapaamisia, retkiä sekä käyn tarvittaessa kotikäynneillä. Olen aiemmin työskennellyt eri sairaaloissa, turvapai-kanhakijoiden vastaanottokeskuksessa sekä kotihoidossa sekä hanke-työssä Sininauhasäätiöllä.

Innostun työssäni eniten siitä, kun ihminen saa tulla kuulluksi ja löytää apua. Tärkeää itselle on myös edistää osallisuutta, että ulko-puolisuutta kokenut saisi löytää yhteyteen. Pohjavirtana kaikelle toimii omassa elämässä Jumalan rakkaus minua kohtaan. Ilman sitä en voisi muillekaan tätä rakkautta osoittaa.

Vapaa-aikani kuluu pitkälti kuusihenkisen perheeni parissa. Tärkeää itselle on myös ystävyys ja yhteys. Lisäksi tykkään ulkoilla, lukea ja kirjoittaa.

- Mikä on lempiruokasi?

Olen lähes kaikkiruokainen, mutta yksi lempiruokastani on kana-caesar salaatti.

- Oletko ollut aiemmin viittomakielisessä työssä/tekemisissä viittomakielisten kanssa? Osaatko viittomia?

En ole juurikaan ollut ennen nykyistä työtäni tekemisissä viittomakielisten kanssa. Eli nykyinen vastuualueeni on hyvinkin uutta ja mielenkiintoista minulle. Olen kauan sitten opetellut viittomakielen aakkoset, mutta ne ovat valitettavasti unohtuneet vuosien varrella. Ilmoittauduin juuri viittomakielen alkeiskurssille. Tästä se lähtee!

- Mitä haluat sanoa Hiljainen seurakunta -lehden lukijoille?

Lähden mielenkiinnolla mukaan työhön viittomakielisten pariin. Ensi-kohtaamiset ovat olleet hyvin positiivisia. Toivon kaikille siunattua ja tunnelmallista talven alkua!

Kuva: Pixabay

Terveisiä kesäisestä Vaasasta

Vietin heinäkuussa viileän ja melko sateisen viikonlopun Vaasassa. Herättäjäjuhliille oli kokoontunut väkeä eri puolilta maata. Juhlien tunnukseksi oli ”Purjeisiin tuulta anna”. Väliin tuuli puhalsi niin navakasti, että merellä ei olisi ollut kovinkaan mukavaa purjehtia.

Siionin virsien ja puheiden vuorottelu muodostaa Herättäjäjuhlien ohjelman rungon. Viittomakielen tulkit ahkeroivat sateesta ja viileästä tuulesta huolimatta omassa katoksessaan välittämässä sanomaa viittomakielisille juhluvieraille.

Hengellisillä kesäjuhlilla myös tapaamiset ovat tärkeitä. Seurojen välillä halataan tuttuja ja vaihdetaan kuulumisia. Haluan kertoa terveiset eräältä pitkään viittomakielisten kanssa työtä tehneeltä vaasalaiselta, Aira Rissaselta. Aira toimi Vaasan seurakunnan aistiviallissisaren virassa kuten monet muutkin diakonissat alkuvuosina. Hän teki työtä sekä kuurojen että sokeiden parissa vuodesta 1966 alkaen.

Aira muistelee viittomakielen opetteluun hankaluutta Liisa Rantalan haastattelussa näin:

”Mä luulin, että mä osaan viittoa sen kuuden viikon harjoittelun perusteella. – – Sitten kun minä tulin tänne Vaasaan, ja mä aina muistan kun ensimmäinen kuuro tuli mun vastaanotolle, niin minä en ymmärtänyt hänen viittomakieltä. Minä en ymmärtänyt hänen puheestaan mitään, mä olin aivan öö, ja kun hän lähti pois, niin multa tuli itku, että miten tästä eteenpäin: pitäis jatkaa töitä ja minä en ymmärtänyt yhtään mitään. – – Mutta Vaasan kuurot kärsivällisesti opettivat minua, ja minä aina pyysin: ”Viito uudestaan, uudestaan.” Ja sillä tavalla mentiin eteenpäin – että Vaasan kuurot ovat opettaneet minut viittomaan.”

Vaikka Aira on ollut eläkkeellä jo vuosia, hän tapaa viittomakielisiä vaasalaisia edelleen. Airan lämmin ja iloinen hymy välittää hänen terveisensä kaikille tutuille.

Herättäjäjuhlilla saatiin välillä sadetta niskaan.

Aira Rissanen lähettää lukijoille lämpimät terveiset.

Syksyn satoa

Syksyn toiminta alkoi vilkkaana ympäri maata.
Tässä kuvasatoa syksyn tapahtumista!

Vanhusten viikolla virkistäydyttiin Seinäjoella. Vanhusten viikolla 9.10. 2024 kokoontuimme viittomakielisten kanssa perinteiseen virkistyspäivään, tällä kertaa Lankarin leirikeskukseen Seinäjoelle. Saimme vaihtaa yhdessä kuulumisia, pohdimme arjen turvallisuuteen liittyviä asioita sekä tietenkin nautimme emäntien valmistamasta herkullisesta lounaasta. Päivän lopuksi hiljennyimme ehtoollishartauteen. Lähtökahvien lomassa oli vielä arpajaiset Kuurojen Lähetyksen hyväksi. Lämmin kiitos kaikille mukana olleille! Päivän järjestivät yhteistyössä diakonia-työntekijät Tanja Salo ja Sanna Ala-Välkkilä Seinäjoen ja Vaasan suomalainen seurakunnasta, Asta Tikkanen Kuurojen Liiton aluetyöstä sekä Johanna Lajunen Kuurojen Palvelusäätiöstä.

Kouvolassa vietettiin kirkkopyhää. Sunnuntaina 13.10. Kouvolan seurakuntakeskuksessa järjestettiin Kouvolan ja Kotkan seudun messu. Sunnuntain aiheena oli ”Jeesuksen lähettäjä”. Seppo Laukkanen saarnasi mm. näin: ”Me olemme Jeesuksen lähettäjiä, olemme kutsutut seuraamaan Jeesusta. Jeesus palveli meitä, pesi myös oppilaitensa jalat. Meidänkin tehtävä on palvella lähimmäisiämme. Jeesuksen kanssa samassa pöydässä oli myös Juudas, joka petti Jeesuksen. Emme ymmärrä miksi Juudas petti Jeesuksen. Maailmassa tapahtuu joskus asioita, joita emme ymmärrä, emmekä hyväksy. Mutta meidät on kutsuttu viemään ilosanomaa Jeesuksesta, rakkauden sanomaa. Jeesus on meidät valinnut työhönsä. Minun ja sinun tehtävä on olla Jeesuksen lähettäjinä. Minä en saa nostaa itseäni muiden yläpuolelle.”

Toteutamme kirkkopyhät rovastikunnallisesti, yhdessä vuorotellen Kotkan ja Kouvolan alueen viittomakielisten kanssa. Kauimmaisat osallistujat tulivat jopa Nastolasta saakka. Tässä kuurojen pappi Seppo Laukkanen viitto messun tekstejä.

Aloitimme kirkkopyhän vieton Kouvolan seurakuntakeskuksen kauniissa Kappelissa. Nuorin osallistuja oli vasta neljävuotias, mutta jaksoi hienosti seurata messun kulkua.

Perttu Pöysä oli tutustunut evankeliumitekstiin ja viittoi sen taidokkaasti kirkkokansalle.

Messun jälkeen siirryimme ruokailemaan Martta-saliin. Yhteinen ateria on tärkeä yhdessäolon muoto. Ruokailun aikana keskustelimme, tutustuimme uuteen messuvieraaseen ja vaihdoimme kuulumisia. Kun yhdessä on hyvä olla, ei meinaa malttaa lähteä kotiin. Puhetta ja jakamista riitti monen tunnin ajaksi, ja sitä oli upeaa seurata Taivaan Isän lupausten ja siunausten turvin lähdimme kotimatkalle, kunnes jälleen kohtaamme, silloin jo Adventin kynnyksellä. Kiitos kaikille mukavista kohtaamisista Kouvolan kirkkopyhässä.

Maisema Rokualta

Keskustelurinki.

Oulun seurakuntien viittomakielisten leiriä vietettiin Rokuan leirikeskuksessa Utajärvellä. Syyskuussa vietetyllä leirillä nautimme loistavasta syysäästä kauniissa kansallispuiston maisemissa. Ohjelmassa oli monenlaisen ulkoilun lisäksi askartelua, bingoa, Raamatutunti ja saunomisesta. Rauhoituimme myös hartauksiin ja vietimme lähtöaamuna yhteistä messua. Muistoksi leiristä jäi paljon tärkeitä kohtaamisia ja lämminhenkinen tunnelma, jonka rakentamiseen jokainen leiriläinen osallistui. Ensi vuonna uudestaan!

Leiriporukka pelaa luokassa bingoa.

Oulussa vietettiin vanhusten viikon juhlaa seurakuntatalo Sofiassa. Juhla alkoi messulla, jonka jälkeen oli Riitta Lahtisen luento kehon tarinoista, viittomakielisen kuoron esitys sekä kakkukahvit.

Iloiset terveiset Suomen pohjoisimmasta viittomakielisestä seurakuntapiiristä.

Rovaniemen viittomakieliset kokoontuvat diakoni Marja-Liisan Ylipullin johdolla kerran kuussa Helmikammarille. Kokoontumisissa on mukana myös kuurojenpappi Oulusta. Viittomakielisiä messuja Rovaniemellä järjestetään satunnaisesti joko Helmikammarilla tai kirkossa. Vuosittain järjestetään myös retkipäiviä lähialueelle. Rovaniemen seurakuntapiirin väki on aktiivista ja viittomakielisiä saapuu paikalle välillä kauempaakin pohjoisesta. Lisäksi mukana on usein myös Rovala-opiston opiskelijoita, jotka ilahduttavat vierailuillaan seurakuntapiiriä. Kuvassa lokakuun seurakuntapiiriin osallistuneet!

Turun kuurojen keskiviikkopiiri lähettää kaikille sydämelliset jouluterveiset!

Sarastus-sali

Vierailu 1.10. Valon kirkossa

Myyrmäen kirkko eli Valon kirkko Vantaalla valmistui 1984. Kirkon on suunnitellut akateemikko, arkkitehti Juha Leiviskä. Hänelle suunnittelussa tärkeintä on ollut luonnon valo. Kirkkoon tullaan matalan eteissaulan kautta, josta siirrytään korkeaan ja valoisaan kirkkosaliin, hämärästä kirkkauteen. Kirkkosalissa on myös 108 valaisinta, öljylampun näköisiä. Kirkkosaliin mahtuu 350 henkeä ja viereisten kokoontumistilojen kanssa yhdistettynä 500 henkeä.

Kirkkosali

Kirkko oli sisäilmaongelmien takia pitkään käyttökiellossa, jonka aikana tehtiin kirkon korjaussuunnitelma. Myyrmäen kirkko korjattiin ja uudistettiin perustuksista kattoikkunoihin saakka peruskorjauksessa 2023–2024. Kuurojen ryhmän, kymmenen henkilön kanssa 1.10 pääsimme oppaan Katriina Harviaisen ja viittomakielen tulkkien johdolla tutustumaan peruskorjattuun kirkkoon.

Kirkon peruskorjatut tilat on nimetty Valon-teeman mukaan: Valo, Kirkkaus, Sarastus, Kipinä, Loiste, Aurinko, Kuu ja Tähti. Syksyn 2024 aikana kuurot kokoontuvat kerran kuukaudessa Valon kirkossa viittomakieliseen kohtaamispaikkaan. Aloitamme Vantaankosken seurakuntalaisten kanssa hartaudella kirkkosalissa ja sen jälkeen nautimme pöytiin tarjoillun lounaan Sarastuksessa. Lounaan jälkeen jääme vielä viettämään aikaa yhdessä ja keskustelemaan meille tärkeistä asioista.

Arkkitehti Juha Leiviskän suunnittelemaa kirkkorakennuksia löytyy Pyhän Tuomaan kirkko Oulussa, Männistön kirkko Kuopiossa ja Pakilan Hyvän Paimenen kirkon uudisosa Helsingissä sekä kulttuuri- ja konferenssi keskus Betlehemissä.

Juha Leiviskä syntyi 17.3.1936 Helsingissä ja kuoli 9.11.2023 Helsingissä. Hänen toiveenaan oli tulla haudattu siunatuksi Valon kirkossa, mutta kirkon peruskorjauksen takia toive jäi toteutumatta. Hänet haudattiin Pakilan Hyvän Paimenen kirkossa. Toive toteutui osittain.

Jumala sanoi: "Tulkoon valo!" Ja valo tuli. Jumala näki, että valo oli hyvä.
1. Moos. 1: 3–4, luomiskertomus.

Kesä 2024 pyöräillen, kirkkoja ja Frans Leijon

”Kirkkopyöräilystä” tuli minulle puolivahingossa uusi harrastus. Kaikki alkoi teatteriesityksestä, jota en päässyt näkemään. Satuina tietämään, että vielä yksi Frans Leijon esitys on jäljellä, Haaparannassa! Aloin miettimään, miten sinne pääsisin, ja niin alkoi päässäni ”matkasuunnitelma”. Selvitin netistä ja sähköposteilla, kuinka voisin mennä sinne pyörällä ja junalla, ja kuinka majoitus ja muut asiat järjestyisivät. Toukokuun lopulla, helteisenä alkukesänä alkoi matka pohjoiseen. Pakkasin sopivasti mukaan ja lähdin Tampereelta pyörän kanssa yöjunaan. Aamulla olin perillä ”keskellä ei mitään”, Tornion itäisellä seisakkeella. Olin hetken ihmeissäni, mihin tulinkaan ja mihin menisin, kunnes löytyi metsän välissä kulunut polkutie ja sitten opastekyltti keskustaan. Pyöräilin aamukahville ”Tornion parhaaseen” kahvilaan. Jatkoisin eri kohteisiin kuten Tornion kirkkoon, Aineen museoon ja Tornionjokilaakson museoon, joka oli opettavainen. Siellä aloin ymmärtää kahden maan kulttuurin, meän-kielen ja elämäntavat ja muun, joka on yhdessä lomittain ja ilman mitään ”sinun ja minun” rajoja.

Sovittu tapaamisaika lähestyi, ja lähdin pyöräilemään yhteen paikkaan, Rajalla, jonne tuli Pirjo Rovaniemeltä. Tutustuin häneen paremmin Kuurojen liiton zoomin kautta kaveriryhmässä viime talven ja kevään

Tornion itäisellä seisakkeella

Teatterissa katsomassa Frans-näytelmää

Alatornion kirkko

Haaparannan kirkko

Tyrvään kirkko

aikana. Kävimme yhdessä katsomassa vielä "sen yhden" Frans Leijon-esityksen. Esityspaikka oli retrotyylinen Haaparannan kansantalossa. Esitys oli aivan loistava, myös paikka, se jäi hyvin mieleeni. Haaparannassa yöpyminen oli Svefi kansanopistossa ja siellä ihastuttava huone mm. luontoaiheisella tapetilla. Aamupalan jälkeen jatkoin pyörällä tutkimaan kirkkoja, mm. Haaparannan kirkko, joka on tummasävyinen ja korkea, aika erikoinen rakennus tyyli. Siinä lähellä oli rautatieasema, jonka junaraiteet olivat remontissa. Tulevaisuudessa Tukholmasta voisi junalla mennä Haaparannan kautta Rovaniemelle ja Ouluun, sekä myös Helsinkiin. Tornionjoen varrella pyörätiellä näkyi Suomen puolella Alatornion kirkko. Joten poljin takaisin Suomeen sitä katsomaan. Valtava iso, upea ja vaalea kirkko ja samalla Unescon Struven piste. Sieltä poljin takaisin Ruotsin puolelle yöpymispaikkaan. Seuraava päivänä poljin Kukkolankoskelle ja sinne oli hyvä pyörätie, n. 25 km. Päivät ja reissu pohjoisessa oli helteinen ja mieleen painuva, samoin kotiinpaluu yöjunalla, jalassa lyhyet shortsit ja t paita.

Kesällä pyöräilin vielä mm. Pyhän Ristin kirkkoon, Hattulassa. Menin ensin pyörän kanssa junalla Iittalaan ja sieltä pyöräilin Parolaan ja Hattulaan. Olin lukenut Anneli Kannon kirjan *Rottien pyhimys*, ja silloin päätin mennä katsomaan tätä kirkkoa. Olin niin ihastunut kirjaan ja kirkkoon. Kävin myös Sastamalassa, jossa on Tyrvään kirkko, joka on kaksitorninen ja sellaisia on vain kaksi. Toinen on Helsingissä Johanneksen kirkko. Alkumatkan taitoin junalla, loput pyöräilin.

Kirkkopyöräilyn harrastusterveisin, Annukka Hiekkänen, Tampere

Henkilökuvassa

Riitta Lahtinen, kommunikaatio- ja kosketusviestinnän asiantuntija

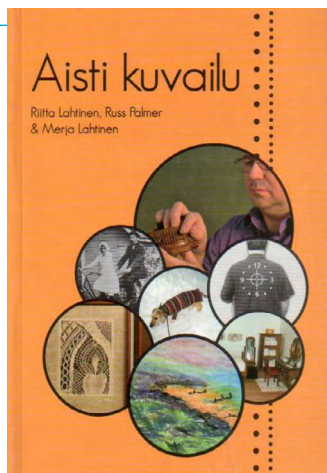
Riitta Lahtisen lapsuusmuistoon, ja oikeastaan uravalintaankin liittyy kuurojenpappi Lauri Paunu. Riitan äidin koti oli Uukuniemellä, jonne Lauri Paunu tuli vierailulle. Äidin isä oli hevosmies, ja niinpä hän pääsi kyyditsemään Lauria. Riitan äiti, pieni tyttö, pääsi mukaan rekeen. Katsellessaan kuurojenpappin työtä, viittomakieli alkoi kiinnostaa häntä. Tämä kiinnostus jäi itämään.

Kun Riitta oli 14-vuotias, hänen perheensä asui Vaasassa. Äiti huomasi, että Lauri Paunun poika Juha järjesti kansalaisopistossa viittomakielen kurssin. Äiti kannusti Riittaa mukaan. Opistolta sanottiin, että mukaan ei voi tulla, koska ikäraja on 16 vuotta. Mutta lopulta Riitta sai luvan osallistua, koska oli niin innokas. Tästä alkoi Riitan ura viittomakielen parissa. Vaasassa hän veti lasten kerhoa ja auttoi kuurojen tapaamisissa. Kuurosokeisiin hän tutustui, kun sai tehtäväkseen tulkata taktiilisti kuuroille sisaruksille. Riitta mietti, kuinka ihmeessä tämä tapahtuisi. Kaksi ihmistä samaan aikaan! Riitta istui sisarusten eteen, otti oikealla kädellä toista kädestä ja vasemmalla toista. Sitten hän samanaikaisesti tulkkasi kummallekin.

Riitta opiskeli ensin sairaanhoitajaksi ja sitten luokanopettajaksi. Viittomakielentaitoisena hän teki paljon vapaaehtoistyötä ja opiskeluiden päätyttyä hän aloitti työntekijänä Suomen Kuurosokeat ry:n Usher-projektissa. 1990-luvun alussa Riitta oli tämän projektin tiimoilta esitelmöimässä kuurosokeiden maailmankonferenssissa Örebrossa. Konferenssissa oli ainoastaan yksi Usher-asiantuntija, englantilainen ja itsekin usher, kuulonäkövammaisen, Russ Palmer, jonka kanssa yhteistyö sujui mainiosti. Riitasta ja Russista tuli aviopari.

Riitta ja Russ huomasivat sekä arjessaan, että muita pariskuntia seurattessaan, että arkea helpottivat erilaiset yhdessä sovitut kosketusviestit

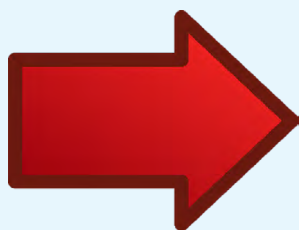

Kaksi Riitan kirjaa

ja merkit. Niitä saattoi käyttää monenlaisista asioista kertomiseen erilaisissa tilanteissa. Viestit saattoivat liittyä olemassa olevaan toimintaan ja asiaan, tai olla pikaviestejä kuten kommentteja tai tunnetiloja. Riitta kiinnostui aiheesta niin, että alkoi koota ja tutkia kosketusviestejä tarkemmin. Yhdessä miehensä kanssa he loivat uuden, kosketukseen perustuvan kielen. He kiersivät eri maissa tutustumassa ja havainnoimassa kuurosokeiden kosketusviestintää.

Riitta tutki pitkään aihetta, kehitti teoriaa ja lopulta väitteli aiheesta tohtoriksi vuonna 2008. Kosketusviestin Vuosien varrella Riitta on hankkinut monenlaista osaamista. Hän on liikkumistaidon- ja näönkäytön ohjaaja, kuvailutulkki sekä muistisairaiden ohjaaja. Riitta työskentelee Suomen Kuurosokeat ry:n johtavana kommunikaatioasiantuntijana. Sen lisäksi hän tekee jatkuvasti tutkimustyötä. Riitta on kirjoittanut useita artikkeleita ja kirjoja. Kosketusviestin käyttö on laajentunut kansainväliseksi ja jopa tieteen käyttöön. On suunniteltu älyvaatteita, joiden kautta viestit voi tuntea, vaikka ne lähetettäisiin kaukaa.

Kosketusviestintä on kommunikointikeino, jossa viestit tuotetaan kädellä ja vastaanotetaan keholta. Sosiaalishaptinen kommunikatio perustuu kosketuksen tietoiseen käyttöön vuorovaikutuksessa. Sosiaalishaptista kommunikaatiota käyttävät eri-ikäiset ja erilaiset ihmiset osana kommunikaatiotaan. Kuulonäkövammaisten ja kuurosokeiden lisäksi myös

näkövammaiset, muistisaira, kieliongelmaiset ja kehitysvammaiset ovat hyötynneet haptiisien käytöstä.

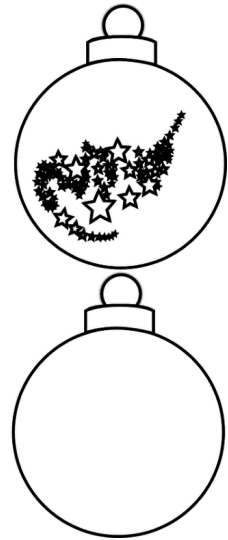
Haptiiseissa eli kosketusviesteissä on kielioppi samaan tapaan kuin puhutuissa ja viitotuissa kielissä on oma kielioppinsa. Kosketuksen kieliopin pienimpiä osia kutsutaan hapteemeiksi.

[illegible]

Three Christmas ornaments and a Christmas tree. The ornaments are arranged horizontally: a plain one on the left, a one with a swirl pattern in the middle, and another plain one on the right. To the right of the ornaments is a Christmas tree with a star on top and several small circles representing ornaments. The tree is decorated with a star on top and several small circles representing ornaments. The tree is decorated with a star on top and several small circles representing ornaments.

Joulutietokilpailu

1. Ensimmäinen joulukuusi pystytettiin Suomessa
 - a. 1700-luvulla
 - b. 1800-luvulla
 - c. 1900-luvulla
2. Kenen kerrotaan olleen nykyisen joulupukin esikuva?
 - a. Johannes Kastaja kameliturkissaan.
 - b. Pyhä Nikolaus lahjakasseineen.
 - c. Martti Luther joululauluineen.
3. Jeesus syntyi
 - a. Jerusalemissa
 - b. Nasaretissa
 - c. Betlehemissä
4. Maria, Joosef ja Jeesus vauva pakenivat julmaa kuningasta
 - a. Egyptiin
 - b. Syyriaan
 - c. Jerusalemiin
5. Jeesuksen syntymän aikaan Rooman keisarina oli
 - a. Herodes
 - b. Julius Caesar
 - c. Augustus
6. Itämaan tietäjät toivat Jeesukselle lahjaksi
 - a. voidetta, kultaa ja tuoksuva poltettavaa ainetta
 - b. rahaa, ruukkuja ja saunan
 - c. miekan, kruunun ja lampun
7. Ensimmäisenä Jeesuksen syntymästä enkelit kertoivat
 - a. Kuningas Herodekselle
 - b. Ylipapeille
 - c. Paimenille
8. Jeesus syntyi
 - a. tallissa
 - b. majatalossa
 - c. kotonaan

Oikeat vastaukset sivulla 24

Kirkolliset ilmoitukset

Kuolleet

*Kristus on kuollut puolestamme,
jotta saisimme elää yhdessä hänen kanssaan.*

1. Tess. 5:10

Tapio Pohjois-Koivisto

s. 10.2.1951 Kurikka
k. 26.8.2024 Naantali

Lea Kolhanen

s. 9.7.1966 Rauma
k. 2.10.2024 Turku

Erkki Johannes Nummi

s. 11.4.1940 Kiikka
k. 13.10.2024 Tampere

Heljä Hillervo Kannisto (s. Väänänen)

s. 28.4.1930 Maaninka,
k. 23.10.1924 Salmela, Turku

Kuva: Pixabay

Kajaanin viittomakielisten yhteyshenkilö jäi eläkkeelle

Viime vuodet Kajaanin seurakuntapiiriä ja muuta viittomakielistä toimintaa luotsannut pappi Taina-Maija Miettinen jäi hyvin ansaituille eläkepäiville. Läksiäiskahvit joimme syyskuussa viittomakielisen seurakuntapiirin kokouksissa ja saattelimme hänet kiitoksin matkaan uuteen elämänvaiheeseen. Toivomme Taina-Maijan työn jatkajan löytyvän pian. Mukavia eläkepäiviä Taina-Maijalle!

Taina-Maija eläkekukkien kera.

Kuva: Pixabay

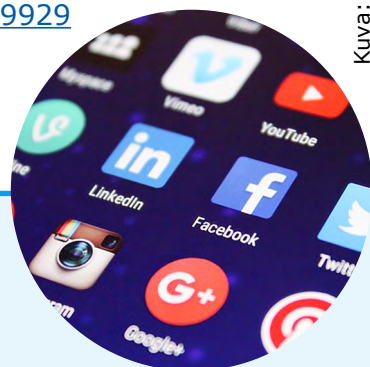
1. B, 1800-luvulla Paroni von Klinckowströmin kotona oli vuonna 1829 8 joulukuusta! Joulukuusi yleistyi tavallisissa kodeissa Suomessa vasta 1900-luvulla.
2. B, Pyhä Nikolaus lahjakasseineen. Myrran piispan (200-300 -luvulla) kerrotaan antaneen lahjoja lapsille joulun tienoilla.
3. C, Jeesus syntyi, kun Joosef ja Maria olivat siellä veroasiaa selvittämässä.
4. A, Maria, Joosef ja Jeesus vauva pakenivat julmaa kuningasta, Herodesta Egyptiin.
5. C, Jeesuksen syntymän aikaan Rooman keisarina oli Augustus.
6. A, Itämaan tietäjät toivat Jeesukselle lahjaksi voidetta, kulta ja tuoksuvaa poltettavaa ainetta (tarkoittaa mirhaa, kulta ja suitsuketta).
7. C, Ensimmäisenä Jeesuksen syntymästä enkelit kertoivat Paimenille.
8. A, Jeesus syntyi tallessa.

Joulutietokilpailun oikeat vastaukset

Mistä löydän tiedotteita oman tai toisen seurakunnan tapahtumista? Mistä voisin katsella viittomakielisiä hengellisiä videoita?

- **Ylen teksti-tv:n sivu 558:** Ev.lut. kirkon viittomakielinen työ
- **Facebook, Viittova seurakunta -ryhmä:**
facebook.com/groups/viittovaseurakunta
- **YouTube Viittova seurakunta:** youtube.com/viittovaseurakunta
- **YouTube Seppo Laukkanen:**
youtube.com/@kuurojenpappiseppolaukkane1221
- **YouTube Joensuun seurakuntayhtymän erityisdiakonia:**
youtube.com/@joensuunseurakuntayhtymane9929
- **X (Twitter):** Marja Kuurojenpappi
- **Instagram:** kuurojenpappi
- **Instagram:** kuurojenpappiriikka

Kuva: Pixabay

Viittomakielinen rippikoulu 2025

Valtakunnallinen viittomakielinen rippikoulu järjestetään vuonna 2025 Turussa, Sinapin leirikeskuksessa 14.-17.7.2025. Rippikoulu käydään yleensä sinä vuonna, kun nuori täyttää 15. Vuonna 2025 rippikouluun voivat osallistua v. 2010 tai sitä ennen syntyneet nuoret. Täysi-ikäinen; ota yhteys oman alueesi viittomakielisen työn pappiin.

Rippikoulu sisältää leirijakson lisäksi etukäteistunteja. Etukäteisopetuksen, seurakuntaan tutustumisen sekä konfirmaation järjestämisestä sovitaan yhdessä rippikoululaisten perheiden kanssa. Rippikoulu toteutuu, mikäli ilmoittautuneita on vähintään kuusi.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen rippikouluun 20.12.2024 mennessä viittomakielisen työn pappi Marja Saukkoselle, puhelin ja WhatsApp 0400 241401, sähköposti: marja.saukkonen@evl.fi

Seurakuntien diakoniatyöntekijöitä

Espoo

Annika Pajunen

Kirkkokatu 1, 02770 Espoo

puh. 040 5311 002

sähköposti annika.pajunen@evl.fi

Tapaamiset ajanvarauksella.

Heinola

Tarja Soppi

puh. 050 595 1409

sähköposti tarja.soppi@evl.fi

Helsinki

Päivi Korhonen

Kolmas linja 22 B, 00530 Helsinki

puh. 09 2340 2544

puh. 050 301 9619

sähköposti paivi.korhonen@evl.fi

myös webkamera

Vastaanotto ajanvarauksella.

Imatra

Maija Pakarinen

Olavinkatu 13, 55100 Imatra

puh. 040 522 0706

(myös whatsapp)

sähköposti maija.pakarinen@evl.fi

Joensuu

Tuula Mertanen

Kirkkokatu 28, 80100 Joensuu

puh. 050 366 0892

sähköposti tuula.mertanen@evl.fi

Jyväskylä

Anna-Sofia Hartman

Vapaudenkatu 47, 40101 Jyväskylä

puh. 050 549 7012

sähköposti anna-sofia.hartman@evl.fi

Päivystys: ti klo 9–12

Aseman pysäkillä;

Hannikaisenkatu 27–29

Kotka

Anna-Stina Tulokas

puh. 041 462 6205

sähköposti anna-stina.tulokas@evl.fi

Kouvola

Ulla Torniainen

Savonkatu 40, 45100 KOUVOLA

puh. 040 746 3444

sähköposti ulla.torniainen@evl.fi

Kuopio

Mira Leinonen

Suokatu 22, 70100 Kuopio

puh. 040 4848467

sähköposti mira.leinonen@evl.fi

Lahti

Iida Sopenan

Vapaudenkatu 6 A, 15110 Lahti

puh. 0447191258

sähköposti iida.sopenan@evl.fi

Puhelinpäivystys ke klo 9–10. Asioiminen onnistuu myös tekstiviesteillä.

Vastaanotto ke klo 10–12.30.

Kuukauden ensimmäinen keskiviikko

(markkinapäivinä)

vastaanotto ilman ajanvarausta osoitteessa Vapaudenkatu 6, vastaanottohuone 1.

Muina keskiviikkoina vastaanotto on Lahden palvelutorilla kauppakeskus Triossa vastaanottohuoneessa Ulappa. Ota oma tulkki mukaan.

Lappeenranta

Pasi Salomaa

puh. 040 312 6322

sähköposti pasi.salomaa@evl.fi

Lohja

Pirkko Järvinen

diakoniapappi

puh. 044 328 4384

sähköposti pirkko.jarvinen@evl.fi

Nurmijärvi

Sirpa Terho

Nurmijärven seurakunta

puh. 050 307 2982

sähköposti sirpa.terho@evl.fi

Oulu

Anne-Mari Kyllönen

Sofia seurakuntakeskus, Isokatu 17

puh. 040 591 2657

sähköposti anne-mari.kyllonen@evl.fi

Vastaanotto to klo 9–11, 1.krs.

Kokkola

Sanna Björkskog

Kokkolan suomalainen seurakunta
Läntinen Kirkkokatu 17, 67100 Kokkola
puh. 050 3147302
sähköposti sanna.björkskog@evl.fi

Pori

Minna Aro

puh. 040 030 9761
sähköposti minna.aro@evl.fi

Rauma

Satu Salla

puh. 044 769 1270
sähköposti satu.salla@evl.fi

Savonlinna

Tiina Strengell

puh. 044 776 8011
sähköposti tiina.strengell@evl.fi

Seinäjäki

Tanja Salo

Ala-Kuljunkatu 1 A, 60100 Seinäjäki
puh. 050 570 6152
sähköposti tanja.salo@evl.fi

Tampere

Sirpa Toivo

PL 226, Näsilinnankatu 26,
33101 Tampere
puh. 050 561 1028
sähköposti sirpa.toivo@evl.fi
Vastaanotto ajanvarauksella.

Turku

Kristiina Wallenius-Penttilä

puh. 040 341 7279
sähköposti kristiina.wallenius@evl.fi
Päivystys sopimuksen mukaan.

Vaasa

Sanna Ala-Välkkilä

Raastuvankatu 13, 2. krs, 65101 Vaasa
puh. 044 480 8265
sähköposti sanna.ala-valkkila@evl.fi
Vastaanotto ajanvarauksella.

Vantaa

Seija Einola

PL 56, 01301 Vantaa
puh. 050 338 6212
sähköposti seija.einola@evl.fi
Päivystys: ti klo 9–11 Tikkurilan
kirkolla, Asematie 12 a,
ja joka toinen torstai
(parillinen viikko)
klo 14–16 Virtakirkko,
Rajatorpantie 8.

Kuva: Pixabay

FP02

Kuurojenpapit

Helsingin piiri

Janne Rissanen

Helsingin seurakuntayhtymä,
Kolmas Linja 22B, 00530 Helsinki
puh. 050 371 1314
(tekstiviestit/whatsapp)
sähköposti janne.rissanen@evl.fi

Lapuan piiri

Marja Saukkonen

Lapuan hiippakunnan toimisto
Kauppakatu 19 C, 3. krs.,
40100 Jyväskylä
puh. 0400 241401
(myös WhatsApp ja
tekstiviestit)

sähköposti: marja.saukkonen@evl.fi

Facebook ja Messenger:

Marja Kuurojenpappi Saukkonen

Skype: marja.kuurojenpappi

X (Twitter): Marja Kuurojenpappi

Instagram: kuurojenpappi

Videopuhelut:

Messenger, Skype ja WhatsApp

Vastaanotto toimistolla ja koti- ja laitos-
käynnit sopimuksen mukaan

Mikkelin piiri

Seppo Laukkanen

Kirkkokatu 10, PL 122, 50101 Mikkelä
puh. 050 355 9819
sähköposti seppo.laukkanen@evl.fi

Oulun piiri

Riikka Honkavaara

Ojakatu 1, PL 85, 90101 Oulu
puh. 044 755 5554
sähköposti riikka.m.honkavaara@evl.fi
Vastaanotto ja kotikäynnit sopimuksen
mukaan.

Porvoon piiri

Maria Lindberg

KCSA, Eteläranta 8, PL 210,
00131 Helsinki
puh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Turun piiri

Tiinakaisa Honkasalo

Hämeenkatu 13, 20501 Turku
puh. 050 428 8273
sähköposti tiinakaisa.honkasalo@evl.fi
Vastaanotto ja kotikäynnit sopimuksen
mukaan

Kirkkohallitus

Sari Timonen

DY, Eteläranta 8, PL 210, 00131 Helsinki
puh. 040 610 4518
sähköposti sari.timonen@evl.fi

Kuurojen lähetys

Kuurojen Lähetysten puheenjohtaja
Kristiina Hovi
matkapuh. 050 3371 863
(vain tekstiviestit/whatsapp)
Pankkiyhteys
OP FI15 5716 9020 0021 48

Taitto ja paino: Grano Oy

Seuraava lehti ilmestyy huhtikuun alussa.

Aineisto seuraavaan lehteen toimitettava

28.2.2025 mennessä Sari Timoselle: sari.timonen@evl.fi
(aineisto vain sähköpostilla: tekstit ja kuvat liitetiedostoina)

